

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

20 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nadejda Toma, Anatolie Țurcan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocatul Butescu Tudor în numele inculpatului Iliev Vitalie și de inculpatul Cîșlari Victor, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Căușeni din 24 iunie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2017, în cauza penală în privința lui

Cîșlari Victor XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX,

Iliev Vitalie XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

1. 09.06.2014 - 24.06.2016 (prima instanță);

2. 25.07.2016 - 23.06.2017 (instanța de apel);

3. 04.09.2017 - 20.12.2017 (instanța de recurs).

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni din 24 iunie 2016, **Cîșlari Victor** a fost recunoscut vinovat și condamnat, fiindu-i stabilită pedeapsa după cum urmează:

- în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal – 5 ani închisoare;

- în baza art. 166 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal – 3 ani închisoare;

- în baza art. 173 Cod penal – 1 an închisoare;

- în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal – 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de paza sau gestionarea substanțelor narcotice pe un termen de 2 ani;

- în baza art. 290 alin. (1) Cod penal – 1 an închisoare.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Cîșlari Victor i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de paza sau gestionarea substanțelor narcotice pe un termen de 2 ani.

Prin aceeași sentință, **Iliev Vitalie** a fost recunoscut vinovat și condamnat, fiindu-i stabilită pedeapsa după cum urmează:

- în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal – 5 ani închisoare;

- în baza art. 166 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal – 3 ani închisoare;

- în baza art. 173 Cod penal – 1 an închisoare.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al

pedepselor aplicate, lui Iliev Vitalie i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea de la Cîșlari Victor și Iliev Vitalie, în beneficiul părții vătămate XXXXX, a câte 5000 lei cu titlu de prejudiciu moral și câte 750 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Cîșlari Victor și Iliev Vitalie, la 18 februarie 2014, în jurul orei 02:00, la domiciliul primului din XXXXX, fiind în stare de ebrietate, în scopul cauzării leziunilor corporale, l-au maltratat pe XXXXX, a.n. XXXXX, cauzându-i vătămare corporală medie și pe XXXXX, a.n. XXXXX, cauzându-i vătămare corporală neînsemnată.

Tot ei, la 18 februarie 2014, în perioada dintre orele 02:00 – 08:00, fiind în stare de ebrietate, la domiciliul lui Cîșlari Victor din XXXXX, intenționat și ilegal i-au privat de libertate pe XXXXX, a.n. XXXXX și XXXXX, a.n. XXXXX, amenințându-i cu aplicarea unor obiecte folosite în calitate de armă.

Tot ei, la 18 februarie 2014, în jurul orei 02:00, fiind în stare de ebrietate, la domiciliul lui Cîșlari Victor din XXXXX, în scopul hărțuirii sexuale, aplicând violență fizică și psihică asupra lui XXXXX și XXXXX, i-au impus pe ultimii să întrețină un raport sexual în formă perversă.

Prin aceeași sentință, s-a stabilit că Cîșlari Victor, o perioadă nedeterminată de timp, până la 23 aprilie 2014, încălcând intenționat legislația în vigoare cu privire la arme și muniții, în mod ilegal păstra într-un dulap metalic din garajul gospodăriei sale, situate în XXXXX, 2 cartușe de la automatul Калашников, calibrul 5,45 mm, care conform raportului tehnico-științific nr. 3762 din 06.05.2014, fac parte din categoria munițiilor.

Tot el, o perioadă nedeterminată de timp, până la 23 aprilie 2014, ilegal păstra la domiciliul său din s. XXXXX, fără scop de înstrăinare, 1664,18 grame de paie de mac, care conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 4 din 29.04.2014, conțin alcoloizi activi ai opiului (morfină, codeină și tebaină) și, conform Listei aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, fac parte din categoria substanțelor narcotice și constituie proporții deosebit de mari.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocat în numele inculpatului Cîșlari Victor, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă achitarea inculpatului.

În motivarea cererii depuse, apelantul a invocat următoarele:

- inculpatul nu cunoștea despre existența munițiilor depistate în garajul său, care au fost lăsate de către niște cunoscuți ai săi, în anul 1992, după conflictul armat din regiunea din stânga Nistrului;

- paiele de mac, care au fost depistate în urma efectuării percheziției, inculpatul le-a strâns și le păstra în podul casei fostei sale soții, care nu a fost audiată, el neștiind despre existența acestora până la momentul depistării;

- inculpatul nu i-a privat de libertate pe XXXXX și XXXXX, aceștia având posibilitatea de a părăsi domiciliul în orice moment, fără careva impedimente;

- inculpatul nu i-a hărțuit sexual pe XXXXX și XXXXX;

- inculpatul nu a aplicat violență fizică asupra lui XXXXX și XXXXX, or la etapa urmării penale s-a dovedit că ultimii s-au bătut din motive de neînțelegere între ei.

În acest context, apelantul a invocat caracterul contradictoriu al declarațiilor părților

vătămate, care nu reflectă situația reală la caz.

3.1. Împotriva sentinței a declarat apel și avocatul în numele inculpatului Iliev Vitalie, care a solicitat casarea acesteia, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă achitarea inculpatului.

În motivarea cererii depuse, apelantul a invocat următoarele:

- probele nu au fost apreciate prin prisma criteriilor legale, instituite de art. 101 Cod de procedură penală;

- prima instanță nu a luat în considerație declarațiile inculpatului, care în cadrul ședinței de judecată a declarat că nu l-a lovit pe XXXXX, agresorul de fapt fiind partea vătămată XXXXX; acest fapt a fost confirmat în cadrul confruntării efectuate între Iliev V. și XXXXX la 13.03.2014, unde ultimul a declarat că a fost lovit în maxilar de către XXXXX;

- inculpatul nu i-a privat de libertate pe XXXXX și XXXXX, aceștia puteau părăsi nestingherit domiciliul lui Cîșlari Victor – dimpotrivă, părțile vătămate l-au rugat pe Cîșlari Victor să rămână peste noapte; XXXXX și XXXXX de bunăvoie au venit la Cîșlari Victor împreună cu Iliev Vitalie, au mâncat și au consumat băuturi alcoolice, fiind liberi în mișcare, fără a fi urmăriți, ieșeau din casă pentru a fuma și ulterior se întorceau înapoi benevol; una din părțile vătămate s-a pornit spre domiciliul său însă, ieșind în stradă, a decis să se întoarcă și l-a rugat pe Cîșlari Victor să înnopteze la domiciliul ultimului;

- inculpatul nu i-a hărțuit sexual pe XXXXX și XXXXX, declarațiile ultimilor fiind necorespunzătoare adevărului;

- inculpatul nu a aplicat violență fizică asupra lui XXXXX și XXXXX, or la etapa urmăririi penale s-a dovedit că ultimii s-au bătut din motive de neînțelegere între ei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2017, pronunțată integral la 11 iulie 2017, apelurile declarate au fost respinse, ca nefondate, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a considerat că vinovăția inculpaților a fost demonstrată prin probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, și anume declarațiile părților vătămate XXXXX și XXXXX, ale martorilor Bernovschi P., Cudrenco D., Guțu A., Crețu E., Verhovețchi Z., precum și prin materialele cauzei – raportul de constatare tehnico-științifică nr. 4 din 29.04.2014; bonul de predare-primire spre păstrare a corpurilor delictive pe cauza penală nr. 2014180307, nr. 15/15 din 08.05.2014; plângerea lui XXXXX din 21.02.2014; sesizările depuse de către XXXXX și XXXXX la 23.10.2015; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 18.02.2014; raporturile de constatare medico-legală nr. 55 și 56 din 18.02.2014, efectuate în privința lui XXXXX și XXXXX; raporturile de expertiză medico-legală nr. 44/D și 45/D din 04.03.2014, efectuate în privința lui XXXXX și XXXXX; procesul-verbal de efectuare a percheziției din 23.04.2014 și raportul de constatare tehnico-științifică nr. 3762 din 06.05.2014.

Expunându-se asupra fiecărui episod în parte, enunțând probele, conținutul acestora și modul în care prin intermediul lor se demonstrează vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor incriminate, instanța de apel a ținut să respingă argumentele apelanților, invocate în susținerea nevinovăției inculpaților, considerând că în apelurile declarate nu au fost aduse probe în acest sens.

Astfel, instanța de apel a respins argumentele apelanților privind caracterul contradictoriu al declarațiilor părților vătămate, constatând că acestea, fiind preîntâmpinate asupra

răspunderii penale pentru declarații mincinoase, pe parcursul întregului proces penal, au dat declarații consecvente, care coroborează cu celelalte probe administrate în cauză. În același context, instanța de apel a respins argumentele apelanților, în susținerea faptului că părțile vătămate s-au bătut între ele, or potrivit declarațiilor acestora și rapoartelor de expertiză medico-legală s-a dovedit contrariul.

Suplimentar, instanța de apel a considerat lipsite de logică argumentele invocate în apelul declarat în privința inculpatului Cîșlari Victor, în susținerea faptului că ultimul nu cunoștea despre existența cartușelor la domiciliul său, în contextul în care aceste cartușe au fost depistate în dulapul unde inculpatul păstra utilaj electric, contrar declarațiilor ultimului, care a invocat că cartușele au fost lăsate de niște prieteni de-ai lui.

Totodată, instanța de apel a ținut să respingă argumentele inculpatului Cîșlari Victor, privitoare la faptul că macul depistat la domiciliul său a fost cules de soția sa și era folosit în prepararea copturilor.

În urma constatărilor efectuate, instanța de apel a statuat asupra imposibilității admiterii argumentelor apelanților, care au fost integral combătute prin ansamblul de probe din cauză.

Referindu-se la chestiunea individualizării pedepsei, instanța de apel a considerat că instanța de fond, la rândul său, a dat deplină eficiență criteriilor stipulate la art. 75 Cod penal.

5. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Butescu Tudor în numele inculpatului Iliev Vitalie, după la 10 august 2017, care a solicitat casarea totală a acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința inculpatului.

În motivarea cererii depuse, recurentul a invocat motive identice celor din apel, precum și suplimentare, și anume:

- probele nu au fost apreciate prin prisma criteriilor legale, instituite de art. 101 Cod de procedură penală;

- prima instanță nu a luat în considerație declarațiile inculpatului, care în cadrul ședinței de judecată a declarat că nu l-a lovit pe XXXXX, agresorul de fapt fiind partea vătămată XXXXX; acest fapt a fost confirmat în cadrul confruntării efectuate între Iliev V. și XXXXX la 13.03.2014, unde ultimul a declarat că a fost lovit în maxilar de către XXXXX;

- inculpatul nu i-a privat de libertate pe XXXXX și XXXXX, aceștia puteau părăsi nestingherit domiciliul lui Cîșlari Victor – dimpotrivă, părțile vătămate l-au rugat pe Cîșlari Victor să rămână peste noapte; XXXXX și XXXXX de bunăvoie au venit la Cîșlari Victor împreună cu Iliev Vitalie, au mâncat și au consumat băuturi alcoolice, fiind liberi în mișcare, fără a fi urmăriți, ieșeau din casă pentru a fuma și ulterior se întorceau înapoi benevol; una din părțile vătămate s-a pornit spre domiciliul său însă, ieșind în stradă, a decis să se întoarcă și l-a rugat pe Cîșlari Victor să înnopteze la domiciliul ultimului;

- inculpatul nu i-a hărțuit sexual pe XXXXX și XXXXX, declarațiile ultimilor fiind necorespunzătoare adevărului;

- inculpatul nu a aplicat violență fizică asupra lui XXXXX și XXXXX, or la etapa urmăririi penale s-a dovedit că ultimii s-au bătut din motive de neînțelegere între ei.

- partea apărării a solicitat prezența părților vătămate la judecarea apelurilor, care însă nu a fost asigurată, astfel fiind încălcat principiul contradictorialității procesului penal;

- instanța de apel s-a bazat pe rezultatele examinării cauzei de către prima instanță.

5.1. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recurs ordinar de către inculpatul Cîșlari

Victor, de pe la 19 septembrie 2017, care a solicitat casarea totală a acestora și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond.

În motivarea cererii depuse, recurentul își exprimă dezacordul cu hotărârile judecătorești adoptate în privința sa, considerându-le ilegale și neîntemeiate. În susținerea acestei poziții, recurentul menționează că atât prima instanță, cât și cea de apel nu au apreciat probele cauzei prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, și anume sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor reciproce.

Sub acest aspect, referindu-se la fiecare capăt de învinuire, recurentul desfășoară conținutul declarațiilor martorilor, ale părților vătămate, menționează necesitatea aprecierii critice a acestora și indică asupra existenței unor contradicții care nu au fost înlăturate atât la etapa urmăririi penale, cât și la cea de judecare a cauzei în prima instanță și apel.

Recurentul specifică că organul de urmărire penală a omis numirea expertizelor judiciare care, în opinia sa, ar fi relevat faptul că părțile vătămate le-au aplicat lovituri inculpaților, cauzându-le vătămări corporale, totodată nefiind dispusă efectuarea expertizei judiciare pentru determinarea apartenenței sângelui. În contextul omisiunii organului de urmărire penală de a întreprinde acțiuni în vederea elucidării circumstanțelor cauzei, recurentul specifică că la caz, o probă care l-ar dezvinovăți ar fi fost descifrarea apelurilor telefonice pe care le-a efectuat în noaptea în care a avut loc incidentul, însă în acest sens organul de urmărire penală nu a acționat.

În ansamblu, recurentul menționează că persistența în cauză a temeiului pentru recurs, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, și anume că *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, rezidă în faptul că instanța de apel a menținut sentința de condamnare în lipsa unor probe noi, în lipsa realizării acțiunilor de urmărire penală și îndeplinirii actelor care ar fi demonstrat nevinovăția inculpatului, fără audierea suplimentară a martorilor și a părților vătămate, or ultimele nu s-au prezentat în ședința de judecată, astfel fiind lezat dreptul inculpatului la un proces contradictoriu, prin acordarea posibilității de a pune întrebări participanților la proces.

Recurentul menționează că instanța de apel și-a întemeiat concluziile pe constatările neîntemeiate ale primei instanțe, manifestate în favoarea părții acuzării, ca urmare a cercetării superficiale, lipsite de obiectivitate a tuturor circumstanțelor cauzei, cu omiterea aprecierii contradicțiilor dintre declarațiile martorilor și ale părților vătămate, circumstanțe care în ansamblu au dus la încadrarea juridică greșită a acțiunilor sale și neîntrunirea elementelor infracțiunii.

Suplimentar, recurentul solicită ca circumstanța agravantă – săvârșirea infracțiunilor în stare de ebrietate – să fie exclusă, deoarece organul de urmărire penală a omis dispunerea efectuării unei expertize în vederea constatării naturii și gradului de ebrietate. În același context, recurentul solicită aprecierea unui șir de circumstanțe ca atenuante, și anume vârsta înaintată, starea nesatisfăcătoare a sănătății, ca urmare a unei intervenții chirurgicale, faptul că nu s-a aflat la evidența medicului narcolog și psihiatru și că nu are antecedente penale.

6. Pe cauză a fost depusă referință de către procuror, care pledează pentru inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate, considerându-le vădit neîntemeiate.

În susținerea poziției sale, procurorul a menționat că recurenții critică modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, care este o prerogativă a acesteia și nu constituie temei pentru recurs, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, astfel fiind lipsită de suport legal invocarea acestei chestiuni la etapa examinării cauzei în ordine de recurs.

Suplimentar, procurorul specifică că motivele invocate de recurenți au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, iar o altă opinie asupra probelor puse la baza soluției de condamnare a inculpaților nu poate servi drept temei pentru reexaminarea cauzei.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide asupra inadmisibilității recursului înaintat, în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Butescu Tudor în numele inculpatului Iliev Vitalie, Colegiul penal constată că acesta reprezintă o reiterare a cererii de apel, argumentele invocate în acesta fiind identice celor expuse în apel.

În contextul dat, Colegiul penal constată că argumentele recurentului vizează, în principal, problema aprecierii probelor de către instanța de apel, în acest sens invocându-se nevinovăția inculpatului. Sub acest aspect, Colegiul penal reține că critica aprecierii probelor, la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, este inadmisibilă. În acest context, Colegiul penal reține că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat. În acest sens, este necesar de a reitera că potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.*

Totodată, Colegiul penal statuează că critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs. În contextul dat, Colegiul penal reiterează că instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești atacate, exclusiv prin prisma prezenței sau absenței temeiurilor pentru recurs, prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Din considerentele expuse, Colegiul penal va respinge argumentele recurentului, ca fiind *de jure* inadmisibile.

Totodată, Colegiul penal apreciază netemeinicia argumentelor recurentului, prin care se susține că instanța de apel ilegal a dispus judecarea apelurilor în lipsa părților vătămate. În acest context, Colegiul penal reține că instanța de apel, în urma consultării opiniei participanților la proces, a dispus examinarea cauzei în lipsa părților vătămate, fiind relevant faptul că **inculpatul Iliev Vitalie, în numele căruia avocatul Butescu Tudor declară recurs ordinar**, a lăsat la discreția instanței soluționarea acestei chestiuni, fără a se expune (f.d. 5, vol. IV), situație care în ansamblu denotă inconsecvența pozițiilor participanților grupului procesual al apărării și faptul că instanța de apel și-a motivat soluția în partea respectivă.

În prezența acestor circumstanțe, Colegiul penal conchide asupra netemeinicii argumentelor invocate în recursul ordinar declarat de către avocatul Butescu Tudor în numele inculpatului Iliev Vitalie.

Cu referire la recursul ordinar declarat de către inculpatul Cișlari Victor, în partea ce ține de invocarea aprecierii eronate a probelor de către instanța de apel, în mod identic constatărilor expuse în privința recursului ordinar declarat de către avocatul Butescu Tudor în numele inculpatului Iliev Vitalie, Colegiul penal reiterează că invocarea chestiunii de apreciere a probelor, cu solicitarea de reapreciere a acestora, este inadmisibilă la etapa examinării recursului ordinar, fapt care impune necesitatea respingerii argumentelor recurentului în partea dată.

În același context, Colegiul penal apreciază critic alegațiile recurentului privind neîntrunirea elementelor infracțiunii, or acest temei pentru recurs este nemijlocit invocat în legătură cu chestiunea aprecierii probelor, care este inadmisibilă. Totodată, Colegiul penal constată că recurentul nu și-a desfășurat argumentele, și anume prin specificarea elementului infracțiunii pe care îl consideră neîntrunit în cauză, situație care în ansamblu denotă că temeiul respectiv pentru recurs nu și-a găsit confirmare. În mod corespunzător, Colegiul penal apreciază netemeinicia invocării existenței temeiului pentru recurs, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, și anume că *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, or, în primul rând, recurentul a omis de a expune argumente relevante în susținerea acestei erori de drept, iar în al doilea rând, invocarea acestui temei pentru recurs este contrară propriei poziții a recurentului, care pledează pentru nevinovăția sa pe toate capetele de acuzare.

Totodată, Colegiul penal apreciază netemeinicia argumentelor invocate de recurent în afirmarea individualizării greșite a pedepsei stabilite în privința sa. În contextul dat, Colegiul penal constată că aceste critici nu au fost formulate în cererea de apel depusă de avocat în numele inculpatului, ceea ce împiedică aprecierea relevanței lor la etapa examinării recursului, în conformitate cu prevederile art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, potrivit cărora *temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel*.

Suplimentar, Colegiul penal apreciază netemeinicia argumentelor invocate și în susținerea faptului că organul de urmărire penală s-a manifestat în mod pasiv la activitatea de elucidare a circumstanțelor cauzei. În acest sens, Colegiul penal reiterează că, potrivit art. 63 alin. (2), 66 alin. (2) Cod de procedură penală, bănuitul, învinuitul și inculpatul beneficiază de drepturi legal stabilite în vederea exercitării tuturor acțiunilor pe care le consideră necesare, fiind liberi în realizarea acestora. În lumina acestor prevederi, Colegiul penal apreciază netemeinicia alegațiilor recurentului, or acesta, la etapa corespunzătoare a procesului penal, beneficia de toate drepturile prevăzute de lege în vederea susținerii poziției sale.

Totodată, contrar celor invocate de recurent, Colegiul penal reține că necesitatea audierii pe viu a martorilor acuzării în fața instanței de apel este instituită prin prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, conform cărora, *juducând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului*. Întrucât în cauză sentința adoptată în privința lui Cișlari Victor este **de condamnare pe toate capetele de**

acuzare, regula anterior menționată nu este aplicabilă și, drept consecință, argumentele recurentului expuse în partea respectivă sunt neîntemeiate.

În mod identic expunerii menționate în privința recursului ordinar declarat de către avocatul Butescu Tudor în numele inculpatului Iliev Vitalie, Colegiul penal statuează asupra netemeinicii argumentelor invocate de inculpatul Cîșlari Victor cu privire la judecarea apelurilor în lipsa părților vătămate.

În ansamblu, din motivul netemeinicii argumentelor expuse în recursul declarat de avocatul Butescu Tudor în numele inculpatului Iliev Vitalie, reieșind din faptul că temeiurile pentru recurs, invocate de inculpatul Cîșlari Victor, nu și-au găsit confirmare, iar celelalte argumente ale recurentului nu sunt întemeiate, precum și din considerentul că nu au fost depistate alte erori de drept care, examinate din oficiu, să impună necesitatea casării hotărârilor judecătorești adoptate în cauză, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursurilor ordinare declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Butescu Tudor în numele inculpatului Iliev Vitalie și de inculpatul Cîșlari Victor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2017, în cauza penală în privința lui *Cîșlari Victor XXXXX* și *Iliev Vitalie XXXXX*, deoarece sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 ianuarie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nadejda Toma

Anatolie Țurcan